

[Udenrigsministeren.]

i tredje Række, som en mere ubestemt Mulighed, paa Anvendelsen af militære Magtmidler, der stilles til Raadighed for Folkeforbundet af visse dertil egnede Stater.

I denne Forbindelse har jeg et enkelt Ord at sige til en Vending af den ærede Ordfører for Venstre (Moltesen). Det ærede Medlem sagde, at efter Genève-Protokollen var det saaledes, at naar man kom ud af den Søjlehal, det ærede Medlem saa for sig i Fantasien, mødte man en Hær, og denne Hær sørgede for, at der skete det, man i Rettens Hal havde bestemt.

Jeg maa tilstaa, at det er mig ikke muligt at se, hvad det ærede Medlem her har tænkt paa. Med Hensyn til Folkeforbundets Sanktionsmyndighed indeholder Genève-Protokollen nøjagtig det samme, som Folkeforbundspagten indeholdt; og det ærede Medlem ved, at de nordiske Stater og en Række andre Stater gjorde det til en ufravigelig Betingelse for enhver Tanke om at slutte sig til Genève-Protokollen, at Ønskerne om at faa den til at indeholde noget andet blev vist tilbage, hvad de blev under Forhandlingerne i 1924.

Der er i Genève-Protokollen ikke Antydning af den pragtfulde Hær, det ærede Medlem saa opmarcheret ved Udgangen af den Søjlehal, han talte om. Derfor er der heller ikke Brug for, at vi, som det ærede Medlem syntes at tænke sig, skulde opretholde et dansk Militærmaskineri for at kunne yde vort Bidrag til den paagældende Hær. Det er naturligvis ikke udelukket for nogen Stat i givet Tilfælde at deltage i de Militærforanstaltninger, jeg har talt om før, men for Danmarks Vedkommende har vi paa Forhaand sagt, at man ikke vilde kunne gøre Regning paa, at vi kunde deltage i nogen Art af krigsmæssige Foranstaltninger til Gennemførelse af Folkeforbundets Beslutninger. Dette blev erklæret, før Danmark traadte ind i Folkeforbundet. For et Flertal af dem i denne Sal, der vedtog Danmarks Indtræden i Folkeforbundet, var dette en ufravigelig Betingelse for vor Indtræden, og denne Betingelse blev ikke stillet af dette Flertal alene, men i fuld Enighed af Rigsdagens fire politiske Partier paa det Tidspunkt.

Der er da intet, hverken i Genève-Protokollen, i Folkeforbundspagten eller i noget andet, der staar i Forbindelse med de internationale Aftaler, som danner noget som helst Grundlag for de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte i saa Henseende.

Jeg vilde naturligvis være ked af, om de Bemærkninger, der er fremkommet fra

ærede Medlemmer, og som jeg har været nødt til at svare paa, for at ingen Tvivl skulde opstaa, skulde volde Forsinkelse i Sagens Behandling, men jeg regner ikke med, at dette vil ske; det kan maaske være, at dette Møde som Følge af de af ærede Medlemmer fremsatte Bemærkninger bliver lidt længere, end det ellers vilde være blevet, men til selve Sagen kan vi jo regne med fuld Tilslutning, og det skal jeg gentage min Glæde over.

Hans Rasmussen: Da det kan forudses, at Forslaget kommer til videre Behandling i et Udvalg, er der neppe Anledning til at forlænge Forhandlingerne her i synderlig Grad. Jeg skal da heller ikke fortabe mig i dyberegaaende Betragtninger over de Emner, der her er berørt, men jeg kan dog ikke afstaa fra et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat dels af det ærede Medlem Hr. Moltesen, dels af det ærede Medlem Hr. Pürschel.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen oplyste, hvad der ikke var nogen større Overraskelse for os, at Venstre naturligvis ikke vilde tiltræde Afrustningen. Det har vi hørt; men Spørgsmaalet er, hvorledes Venstres Stilling bliver, naar man skal tage endeligt Standpunkt til det Forslag om Nedrustning, der foreligger. Jeg er ikke saa helt sikker paa, at det samlede Venstre vil slutte op bag det ærede Medlem Hr. Moltesen, hvis Stilling vi jo blev bekendt med, den Gang det ærede Medlem lod os forstaa, at hvis vi for Alvor gennemførte noget i Retning af Nedrustning, vilde han for sit Vedkommende alvorligt overveje, hvorvidt han ikke skulde flytte sine Teltpæle udenfor Landets Grænser.

Det ærede Medlem talte om, at der maatte staa Magtmidler bagved Retten. Nu har den højttærede Udenrigsminister været inde paa dette Spørgsmaal, og jeg skal ikke knytte ret mange Ord dertil. Det forekommer mig, at man ikke ved at gennemlæse den Motivering, der i sin Tid ved Indmeldelsen i Folkenes Forbund blev givet af dette Ting, kan faa den Opfattelse, at Danmark kan paatage sig eller har paataget sig nogen Forpligtelse til at have en væbnet Styrke, i hvert Fald ikke ud over den, der er stillet Forslag om i de Lovforslag, der for Tiden er til Behandling her i Tinget.

Det forekommer mig i øvrigt, at det ærede Medlem Hr. Moltesen ved sine Udtalelser i Dag og ved tidligere Lejlighed har stillet sig i Rækken af de forkyndende Skeptikere, hvorom det ærede Medlems Meningsfælle i Landstinget, Landstingsmand